

Parasha: Beha'alotcha

Malcontents

Readings

- Beha'alotcha (בהעלותך | When you set up)
- Torah: Numbers 8:1-12:15
- Haftarah: Zechariah 2:14-4:7
- Gospel: Luke 17:11-18:14

Thought for the Week:

"Now the people became like those who complain of adversity in the hearing of the LORD." (Numbers 11:1) God is slow to anger — usually. Complaining can incite His swift wrath. The book of Numbers contains several stories of Israel's discontent in the wilderness. In each story, the Israelites complain about something and God punishes them for complaining.

Commentary:

The generation in the wilderness were not worse complainers than any other collection of human beings. Every congregation of believers I have ever been a part of has been vexed by the ceaseless grumbling of the members.

Human beings are prone to complain. It often seems that people are not happy unless they find something to be unhappy about. Nothing seems to please us more than complaining about what we don't like and what things do not meet our approval. We are malcontents.

A person of faith is duty bound to rise above the natural human instinct to complain and criticize. Every day of our lives is full of both good things and bad things. Every human being has positive characteristics and negative characteristics. If we concentrate on the bad things that each day contains and the negative characteristics that each person possesses, we will spend our entire lives in an ugly world where everything goes wrong all the time and everyone we know is grossly deficient. With our critical spirits and tongues we can actually ruin our own lives.

Paul encourages us to "do all things without grumbling or disputing" (Philippians 2:14). Complaining is a form of evil speech (*lashon hara*). It has evil results in our lives and in the lives of others. Nobody wants to be around a chronic complainer. A critical person complains against God. The *Didache* warns that grumbling and complaining is a symptom of a haughty spirit and that it can lead to blasphemy:

Sidra: Beha'alotcha

Ontevredenen

Lezingen

- Beha'alotcha (בהעלותך | Wanneer u hebt ingesteld)
- Torah: Numeri 8:1-12:15
- Haftarah: Zacharia 2:14-4:7
- Evangelie: Lucas 17:11-18:14

Gedachte voor de week:

"De mensen werden nu ten aanhoren van de HEER als degenen die over tegenspoed klagen." (Numeri 11:1) God is lankmoedig — meestal. Klagen kan gauw Zijn toorn ontsteken. Het boek Numeri bevat verschillende verhalen over Israëls onvrede in de woestijn. In elk verhaal, klagen de Israëlieten over iets en straft God hen voor het klagen.

Commentaar:

De generatie in de woestijn waren geen ergere klagers dan welke andere groep van mensen ook. Elke gemeente van gelovigen waar ik ooit deel van heb uitgemaakt, werd gehinderd door het onophoudelijke gemor van de leden.

Mensen zijn geneigd om te klagen. Het lijkt vaak dat mensen pas gelukkig zijn, als ze iets vinden om ongelukkig over te zijn. Niets lijkt ons meer te behagen dan te klagen over wat we niet willen en welke dingen onze goedkeuring niet wegdragen. Wij zijn ontevredenen.

Een gelovige is verplicht om boven de natuurlijke menselijke neiging te staan om te klagen en te bekritisieren. Elke dag van ons leven is vol van zowel goede en slechte dingen. Ieder mens heeft positieve en negatieve eigenschappen. Als we ons concentreren op de slechte dingen die in elke dag voorkomen en de negatieve eigenschappen die ieder mens bezit, zullen we ons hele leven in een lelijke wereld doorbrengen waarin alles altijd mis gaat en iedereen die we kennen schromelijk tekort schiet. Met onze kritische geesten en tongen kunnen we eigenlijk ons eigen leven verpesten.

Paulus moedigt ons aan om "alle dingen zonder morren of betwisting te doen" (Filippenzen 2:14). Klagen is een vorm van boze spraak (*lasjon hara*). Het heeft kwade gevolgen in ons leven en in het leven van anderen. Niemand wil het gezelschap een chronische klager. Wie kritisch is, klaagt tegen God. De *Didache* (uit de 1ste eeuw) waarschuwt dat mopperen en klagen een symptoom van een hooghartige geest is en dat het kan leiden tot godslastering:

My child, do not be a murmurer, because it leads to blasphemy; neither be self-willed nor evil-minded, for out of all these blasphemies are engendered. But be meek, since the meek shall inherit the earth. Be long-suffering and merciful and genuine and gentle and good and always trembling at the words which you have heard. (*Didache* 3:6-8)

Grumbling about things is a telltale sign of weak faith. A person of strong faith has confidence that God is in charge and is working all things out for the good. He is not given to complaining because he believes that everything is ultimately in God's hands.

The antidote for a poisoned, malcontented spirit is gratitude. When we force ourselves to focus on the good and the positive, and to thank God for all the blessings He daily bestows, the way we experience life is transformed. But we should not thank God only for the good things. We should thank Him for everything, as Paul says, "In everything give thanks; for this is God's will for you in the Messiah Yeshua" (1 Thessalonians 5:18).

Judaism teaches that there is even a blessing for when one hears bad news: "Blessed is the true judge."

Paul urges us to not to "grumble, as some of them did [in the wilderness], and were destroyed by the destroyer. Now these things happened to them as an example, and they were written for our instruction" (1 Corinthians 10:10-11).

Mijn kind, wees geen mopperaar, omdat het tot godslastering leidt; wees noch eigenzinnig noch kwaadwillend, want daaruit komen godslasteringen voort. Maar wees zachtmoedig, omdat de zachtmoedigen de aarde zullen beërven. Wees lankmoedig en barmhartig en oprecht en zacht en goed en altijd bevend voor de woorden die jij gehoord hebt. (*Didache* 3:6-8)

Mopperen over dingen is een veelbetekenend teken van zwak geloof. Iemand met een sterk geloof heeft vertrouwen dat God de leiding heeft en alle dingen voor het goede uitwerkt. Hij geeft zich niet over aan klagen omdat hij gelooft dat alles uiteindelijk in Gods handen is. Het tegengif voor een vergiftigde, malcontente geest is dankbaarheid. Wanneer we onszelf dwingen om ons te concentreren op het goede en het positieve, en om God te danken voor alle zegeningen die hij dagelijks schenkt, verandert de manier waarop we het leven ervaren. Maar we moeten God niet alleen danken voor de goede dingen. We moeten Hem danken voor alles, zoals Paulus zegt: "Zeg dank in alles, want dit is Gods wil voor u in de Messias Yeshua" (1 Tessalonicenzen 5:18). Het Jodendom leert dat er zelfs een zegen is voor als men een slecht nieuws hoort: "Gezegend is de ware rechter."

Paulus spoort ons aan om niet te "mopperen, zoals sommigen van hen deden [in de woestijn], en werden vernietigd door de verduisterder. Nu gebeurden deze dingen bij hen als een voorbeeld, en ze werden opgeschreven tot onze lering." (1 Korintiërs 10:10-11).